

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Paa Borgen

Citation: Drachmann, Holger: "Paa Borgen", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 408. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann05tom-shoot-workid57144/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Han er oppe ved Gry, før Fanden fik Sko paa,
„Stræbt“ er hans Ord, og det kan man tro paa.

Hans Enge blev slagne, hans Hø er i Hus,
Hans Folk sidder bænket om Fod og om Krus;
Han har Folkehold nok, han har Terne og Dreng,
Men tom er en Plads ved hans Bord, i hans Seng.

Han er redefet herhid ad den støvede Vej,
Det Marked forsømmer vor Ridder ej;
Han ser hende danse med Karl og med Dreng,
Han tænker paa Pladsen ved Bord og i Seng.

Da lyser hans Øje, i Kredsen har staar,
Han krummer sin Arm og han spænder sit Laar;
En Daa-Hind er hun, og en Kraftkarl er han,
Ridder Sommer, den rige, velbyrdige Mand.

VIII.

P A A B O R G E N.

Hun sidder paa hans Borg, hun er hans Frue,
Hun styrer Huset — og han styrer hende;
Han har en stræbsom, stille, lydig Kvinde,
Og der bli'r Smaafolk i den Vuggestue.

Og Tiden gaar; — dens Kendelse er gyldig:
Hvortil hin Ungdoms Hurlumhej og Jagen?
De lever smukt, ved Natten som ved Dagen;
Hun modnes, bli'r helt munter og lidt fyldig.

Men stundom, naar i Sengekamret skinner
Den store Maane gennem de smaa Ruder,
Hun løfter langsomt sig fra Lejets Puder
Med trætte Øjne og med hvide Kinder.

Hun ser paa ham. Hvor fast og trygt han sover!
Hvor stærk og bred og tillidsfuld han ligger,
Paa alt i Verden, og sig selv, saa sikker, —
En Mand i Og hendes Øjne løber over.

Hun ræddes ved sin Graed; dog maa hun græde,
Som mægted intet hende mer forlyste.